

REDAKČNÍ PRAXE,

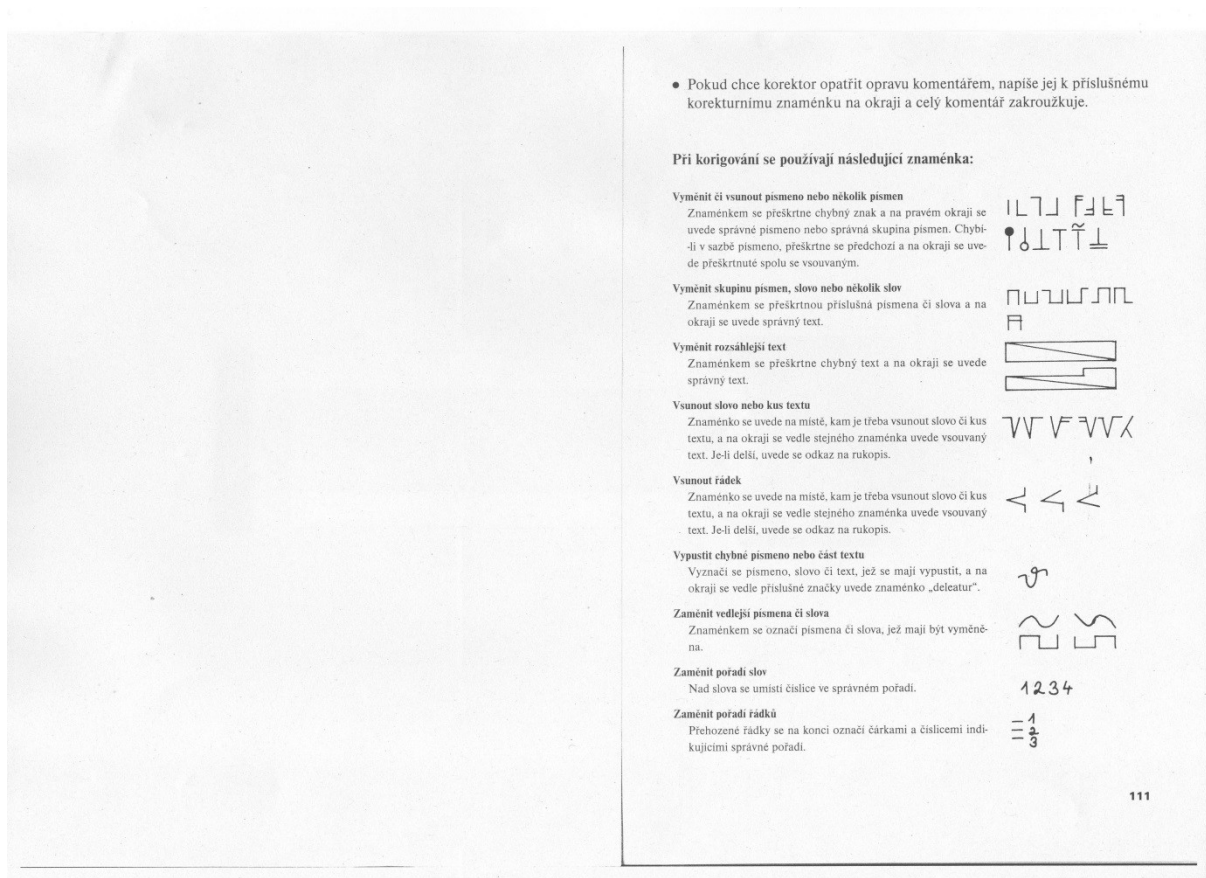
REDAKCE TEXTU

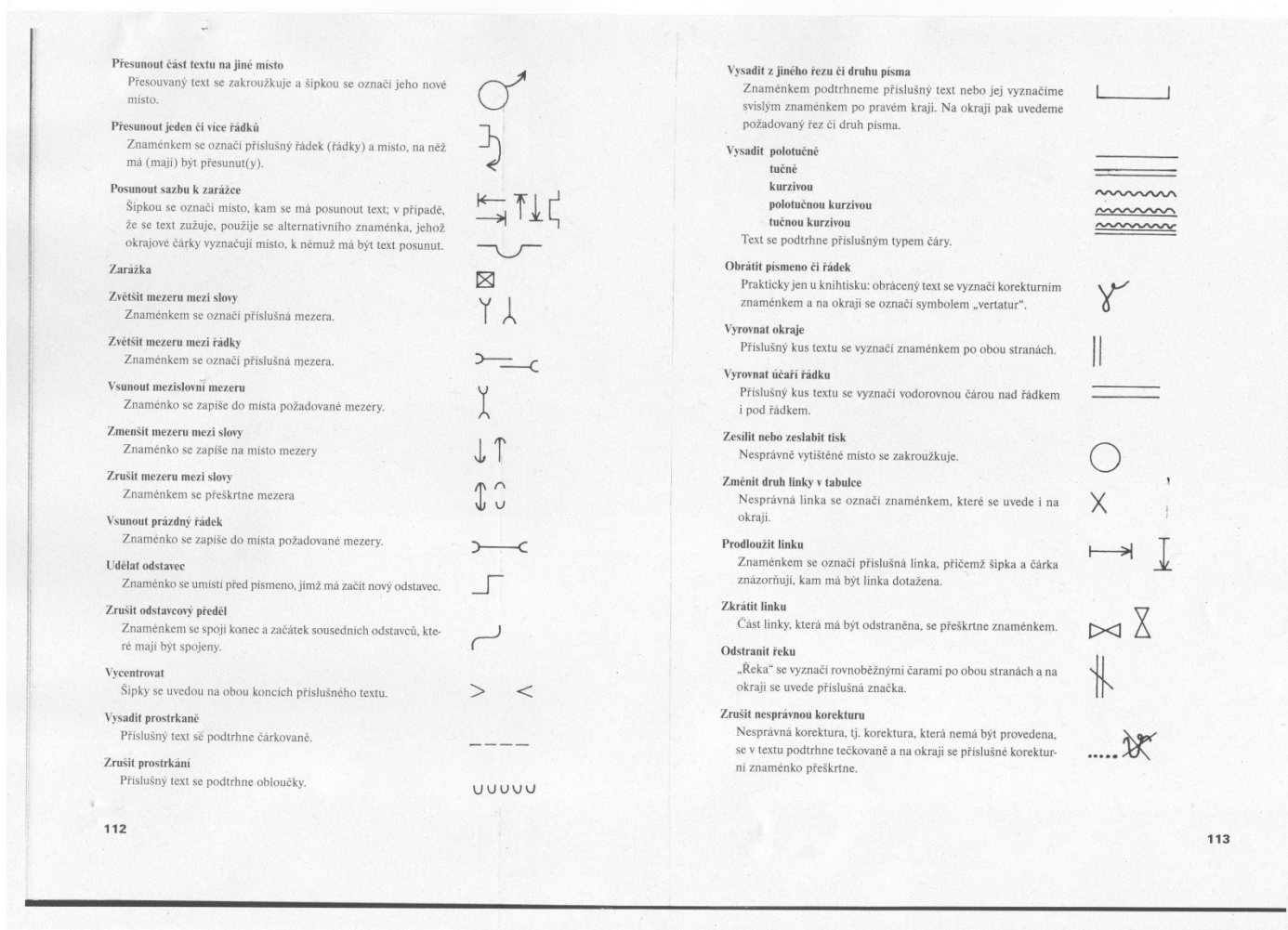
1= zpracování textů určených k publikování, původních i překladových

2. redaktor čte text ve wordu a v poznámkách (bublinách) sdělí autorovi místa, která je třeba upravit (opravit, zpřesnit, doplnit, vynechat...)

3. text se „nalije“ ve formátu, ve kterém bude vytištěn (rozložení stránek, odstavců, nadpisů, poznámky..) a vytiskne se

4. korektury na papíře – používají se korektorské značky

5. opravy se zanesou do textu, češtinářská korektura, odborná, autorská –

snaha nehýbat s formátem

6. poznámkový aparát – musí souhlasit, i odkazy uvnitř textu

7. co opravovat a co ne

= cílem je přenést sdělení (u textů s vyššími ambicemi, typicky u literárního textu, se jeho nedílnou součástí stává i forma) =

? je přeneseno sdělení? rozhodování podle úrovní a typů diskurzu

- displej telefonu « hovor skončen » i u nepřijatého volání (« call »)
- televizní dokument – překlad komentáře: ‘..Tolkien během 1. světové války podlehl epidemii ...např. španělské chřipky’
- televizní zprávy “následné otřesy, kterým země čelí..” – ještě nebyly, myslí se “další... které hrozí”
- redaktor ČRO: “...v případě administrativy tak vyhraněné, jako je ta Donald Trumpa..”
- “György Neméth mluvil francouzsky výborně, jen se silným slovanským přízvukem“ – v detektivce

- „pět hořkých příběhů ženského týrání, vykořisťování a potupy- mnohdy působených jinými ženami“ recenze na ILiteratuře, překlad z angl. – srov. Bílý dům: “ruské vyšetřování/ Russia investigation”

Texty k redakčnímu zpracování

- otázka titulu díla.
- Názvy (Newmark) : explicitní *Zlo, Babička...*
- implicitní *Moderato cantabile*
- deskriptivní *Bylo nás pět, Umírala mladička*
- aluzivní (metaforické) *Svítání na západě*
- (informativní – žurnal. texty)

– cíle : umělecké i komerční

- přeložitelnost – nepřeložitelnost Lenka Hornáková-Civade : *Giboulées de Soleil – Marie a Magdalény; Une verrière sous le ciel – OOO*
- *Mâle d’amour* (Nicolas Fargues) Eris Vuillard *Ordre du jour* (Prix Goncourt 2017)
- + Toni Morrison atd. (papír)

« substandardní »

- 1) Federer
- 2) Marie Claire II, únor 2017

1)

_Při korektuře textu se zaměřte na 1) překlepy, 2) pravopis, 3) syntax (např. vyšinutí z vazby), 4) FPV, 5) styl odpovídající rovině diskurzu

s. 9 Federerova kariéra se skládá nejen z toho, jakým způsobem ostatní ovlivnila, a z toho, jak se vyvíjela jeho osobnost v důsledku různých úspěchů a pádů, ale zároveň spočívá i v myšlenkových pochodech a vzpomínkách tenisty. Povídky a vzpomínky, které ho utvářely a zůstávaly s ním na dlouhé cestě, jsou také důležitou součástí příběhu...

s.16 přidala se k tenisovému klubu

s. 20 chopil se tenisové rakety nedlouho po dovršení tří let

s. 25 V klubu... očividně prokázal, že má k tomuto sportu vlohy, stejně tak to ukázal i dveřím od garáže.

s. 78 „Můžete si nás vyfotit, ale v novinách... se nebude psát o tom, co se děje v naší domácnosti,“ uvedla Mirka na pravou míru v rozhovoru... v roce 2004.“

Přestože je na tom turnaj ekonomicky obdivuhodně dobře, někteří z basilejské tenisové scény ho kritizují. Přehnaně lpí na společenskosti události a formálním oblečení. Hosté ve smokincích nahradili pravé tenisové nadšence.

..malebné město v Bernské kotlině, kde se uhnízdil tenis.

.. rozdíl mezi věčnými rivaly činí jen pět a půl měsíce... Jsou skutku správnými vlajkonoši své generace. Pokud by Hewitt nedospíval oproti Federerovi nesmírně rychle, možná by se nikdy nestal světovou jedničkou. V době, kdy se setkali v Basileji, Hewitt zvítězil ve všech třech vzájemných zápasech po ukončení juniorské dráhy.

s. 80 – úspěch Federera téměř skolil. Den poté odehrál pětisetové finále proti švédskému tenistovi Thomasu Enqvistovi. Jeho kariéra se sice chýlila ke konci, ale držel se na deváté příčce žebříčku. Stále byl schopný uštvět porážku hráčům, kteří neměnným stylem hry nedokázali držet krok s houževnatým Enqvistem...

Země, která jen neochotně podporuje sporty, v kterých se jejím reprezentantům nedaří, si musela poslušně sednout a dávat pozor, protože v roce 1997 se Martina Hingisová stala světovou jedničkou. Hingisová není původně Švýcarka...

... těsně jí upláchl vytoužený šestý grandslamový titul.

s. 81 Toho roku byl americký tým plný změn. Patrick McEnroe převzal post nehrajícího kapitána po svém bratru Johnovi. ...

Víkend v únoru roku 2001 patřil Federerovi. Společně se svým nestálým sebevědomím rychle zametl s křehkým, ale naprosto loajálním Toddem Martinem... Federer ho porazil ve čtyřech setech předtím, než zajistil vítězství Švýcarska porážkou JMB, také ve čtyřech setech...

s. 82 Zdálo se, že přestože Federer získal sympatie místního lidu, nezískal jejich podporu.

s. 84 Prozatím se rozhodli pustit do záchranné mise, která se chvíli zdála být na pokraji ohromného úspěchu... Po pátečním výbuchu Manta odehrál jedno ze svých nejlepších.. utkání.

s. 223 ... v žilách kolovala zášť

Chris Bowers – *Federer*, vyd. Dobrovský, Praha, 2017

doba jde rychle kupředu a my se jí snažíme ze všech sil přizpůsobit. Z lokálních měřítek se stávají globální a my je toužíme objevovat. Vzdělávat se, cestovat, užívat, nevázat se. To je motto spousty mladých žen i mužů.

Všech těch, kteří si razí svoji cestu za snem. Snem o tom, jak jsou úspěšní, bohatí a šťastní. Má to ale jeden háček. Může být člověk šťastný sám? Bez toho, aby svoje pocity sdílel s někým dalším? A vynechme teď rodiče či přátele, kteří se od jistého věku zkrátka nepočítají. A i když jsme nezastupitelnou součástí jejich životů, nemusíme (a často i nejsme) středobodem jejich vesmíru. Takže, kdo nám zbývá pak? Kočka, pes nebo křeček? A co když ani ti ne?

„Období kolem třiceti let je milníkem. Milníkem, kdy se lidé ve vyšším měřítku rozhodují a dělají velké životní kroky a skoky, nacházejí toho ‚pravého‘ partnera pro život, berou si hypotéku, mění práci, nebo povyšují v té stávající,“ píše ve své knize Plus jedna cestovatelka a socioložka Zuzana Filipová, která se dlouhodobě věnuje fenoménu singles. Ale co když se ten pravý ne a ne dostavit?

DEFINICE POJMU SINGLES

Podle amerických sociologů Leonarda Cargana a Matthew Melka jsou singles „jedinci, kteří nejsou schopni uzavřít manželský svazek bez ohledu na důvod“. Jedná se tedy nejen o ty, kteří nikdy nežili v manželském svazku, ale i o rozvedené nebo ovdovělé. O užší chápání sociální skupiny singles se pokouší také Helner Geißler. „Jedná se o o samotě žijící osoby v mladším, resp. středním věku, které nemají žádného stálého partnera a z vlastní vůle delší dobu žijí raději samy.“

Dobrovolně sám, a nebo ne?

Někdo je single dobrovolně, a jiný ne, hranice mezi chtít žít sám a donucen okolnostmi být sám, dokáže být velmi tenká. Sóló ženy jsou téměř dennodenně vystaveny zvědavým dotazům okolí, jestli už konečně mají nějakého partnera, případně, kdy budou mít děti? Nejsou to však jen svobodné třicátnice, které čelí nepříjemným otázkám na tělo. I ženy okolo padesátky, které například opustil manžel, okolí snaží udat. Nebo se alespoň pokusit dotyčnou motivovat k seznámení. Málokdo si uvědomuje, že tyto snahy mohou paradoxně více ublížit než pomoci.

Samota si nevybírání podle věku, singles mohou tedy být lidé ve vyšším věku, kteří nebyli nikdy sezdáni, protože nenašli vhodný protějšek. A tak stále hledají, trápí se. Zuzana Filipová však podotýká, že vedle těchto „nešťastníků“, kteří jsou nedobrovolně sami, existuje velká skupina těch, kteří jsou bez partnera cíleně. Protože si vybrali dočasnou cestu svobody. Je pak pro ně jedno-

Může být člověk šťastný sám? Bez toho, aby svoje pocity sdílel s někým dalším?

dušší cestovat, studovat, vydat se za práci. „Tito lidé se rozhodují jen na základě svých potřeb, což nepovažují do určitého věku jako sobectví. Někdo chce vylézt osmatisícovku, někdo být šéfem

nadnárodní pobočky, někdo má za cíl projet Afriku od severu k jihu. A to vše je v pořádku,“ vysvětluje Zuzana Filipová. Chtít pro sebe to nejlepší není přeci nic špatného. Protože jen pokud budeme spokojeni sami se sebou, smířenější s vlastními chybami, snáze zvládneme nedostatky blízkého člověka. Ne nadarmo se říká, že člověk se musí naučit milovat sám sebe, aby mohl milovat druhé.

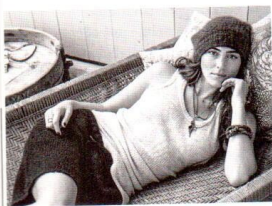
A právě již zmíněné cestování a vzdělávání je tou nejlepší cestou za poznáváním. Setkávání s nejrůznějšími lidmi, objevování neznámých končin a řešení nestandardních situací rozšiřují naše zorné pole, posunují hranice každodenních stereotypů, učí nás toleranci, pokoře, a respektu. Tomu nejdůležitějšímu, co je vedle důvěry v partnerském vztahu potřeba. I tak může vzniknout prostor pro novou lásku.

Zuzana si prý až po letech díky cestování uvědomila, jaký protějšek k sobě vlastně potřebuje. „Mám přítele snů. Není ideální pro ostatní, je ideální pro mě. Každý z nás je jiný, máme jiné cíle, ambice,“ říká a dodává, že ani její časté cestování není překážkou, právě naopak. „U nás neexistuje sedět u TV (ani ji nemáme) a lustrvat na telefonu, co se odehrává na FB. Raději chodíme ven se psem a povídáme si. Vzhledem k tomu, že máme velmi akčního psa, není problém ujet 5-30 km za den. Já mu vyprávím své zážitky z cest, on mě zase své z doby, kdy jsme se neviděli. Naplňujeme potřebu spolu být, sdílet, věnovat cíleně čas jen tomu druhému a taky děláme něco pro zdraví.“

Fenomén

JE PŘIROZENÉ ŽÍT SÁM?

Drsná pravda: Ne. A ještě jednou ne. Lidé zůstávají sami vlivem okolností, nikoliv však proto, že by chtěli. Potřebujeme totiž s někým sdílet svůj život a intimitu, která může být pouze mezi partnery. Jsme na to zvyklí od pradávna. Stejně jako na život v komunitě. Právě komunita, ve které žijeme, totiž formuje naše zvyky, postoje, hodnoty, předjímá naše životní kroky. Přestože komunita je pro lidský život nepostradatelná, partnera nám nenahradí. Z vývojového hlediska je tedy osamocení život stav nepřirozený. „Evolučně se náš mozek vyvíjel tisíce let a je nastaven na to žít v páru. Za poslední generaci (25 let) technologie a životní rytmus udělaly milové skoky. To, co technologie zvládaly za předcházejících pětadvacet let, však náš mozek takovým tempem nezvládá. Zvykl si na vnější podněty jako využívání rychlého internetu, dostupnost informací, možnosti cestování. Ale co vnitřní podněty? Část mozku – ta, která může za stavy úzkosti z toho, že nám někdo chybí a také za všechny obavy, že zůstaneme sami – se utvářela tisíce let. A bavíme se o velmi složitých procesech, které se tak rychle jako technologie nezmění,“ vysvětluje Zuzana Filipová.

SINGLES V HISTORII

Singles tu byli vždycky. Jen se o nich dřív nemluvalo, nebylo společensky přijatelné, aby se k tomu někdo hlásil. Vznik fenoménu souvisí s bouřlivou změnou životního stylu, která se odehrála v minulém století. Dvě světové války prudce zatočily s tradičním rozdělením mužských a ženských rolí, připočteme-li k tomu prudký vzestup moderních technologií a celkovou liberalizaci společnosti, je jasné, že tradiční model rodiny se musel otrást v základech. Přesto se lidé žijící sami nestali novou sociální skupinou ze dne na den.

Lidé bez partnerů byli až do 70. let minulého století společensky zavržováni jako asociálové a podivíni, kteří nemají dobrý vztah s okolím. „Vě společnosti byli jasně nastavené mantinely, má se žít v páru, založit

okolo 20. roku věku rodinu, mít domeček, perspektivní práci a v tomhle duchu vychovávat děti,“ říká Zuzana Filipová. Jenže to nutně muselo vést k tomu, že do klasických svazků byly tlačeni

i lidé s homosexuální orientací. To ale samozřejmě nemohlo fungovat. A mnoho lidí pak tedy logicky stejně skončilo osamocených. V 80. letech už byli lidé odvážnější a klidně se ke své svobodě hlásili. Okolí je však posměšně označovalo jako staré panny a mládence.

U většiny těchto lidí šlo o cílenou samotu. Chtěli mít volnost. Dnes tvoří singles velmi významnou část společnosti napříč kontinenty. Množí se studie na toto téma, vycházejí knihy, veřejnost se více o tuto skupinu zajímá. Nic poetičtějšího než zvědavost a ekonomický potenciál ale za tímto boomem nehledejte.

Vznik fenoménu souvisí s bouřlivou změnou, která se odehrála v minulém století.

Výhody a nevýhody

„Jde o tenký led, co se někomu může zdát jako výhoda, je pro jiného nevýhodou. Je potřeba zohledňovat věk. Co pro mě bylo dobré v 25 letech, už není v 29. Dále je to nastavení, s jakým do společnosti přicházíme, každý pocházíme z jiných hodnot a každý v něco jiného věříme,“ upozorňuje Zuzana Filipová.

Například volnost může být fajn ve dvaceti, ale o deset let později nás může pěkně mizet, že nemáme s kým plánovat společnou dovolenou. A data z lékařských ordinací hovoří jasně. Narůstá počet lidí, kteří trpí psychickými problémy a vyhledávají odbornou pomoc. Není náhoda, že počet pacientů v ordinaci psychologů a psychiiatrů, stejně jako spotřeba antidepresiv, za posledních několik let neuvěřitelně vzrostla. Singl lidem bývá často smutno, protože nemají s kým sdílet své každodenní radosti či neúspěchy, obávají se, že zůstanou do smrti sami, že nebudou mít vlastní rodinu.

== *Projev prezidenta republiky na Tereziánské tryzně neděle 17.05.2015*

Vážený pane předsedo vlády, vážený pane kardinále, vážený pane rabíne, vážený pane řediteli Munku, dámy a pánové,

scházíme se pravidelně v Tereziáň, ne jenom proto, abychom jsme si připomněli památku našich mrtvých, ať už zemřeli zde, nebo po transportu do koncentračních táborů....

Jaký je rozdíl mezi upalováním člověka v železné kleci nebo uřezávání hlav

koptských křesťanů zaživa a plynovými komorami? Můžete namítnout, že zatím jsou oběti Islámského státu daleko méně početné než oběti nacizmu. Ano, ale zatím. A jak dlouho ještě? Kromě toho jeden podstatný rozdíl tady je. Nacizmus své vyhlazovací

tábory utajoval, umisťoval je do odlehlých oblastí Osvětim, Majdanek, Sobibor, Treblinka a další.

Projev z 17. 5. 2015, dostupné na: <http://www.ceskatelevize.cz/porady/10997918455-mimoradne-porady-ct24/215411034000072-terezinska-tryzna/> (začátek projevu v 57:50) [citováno 10. 8. 2015] DP Jakuba Heráka, FF UK, ústav translatologie

Přepis tlumočení, projev ministra ve francouzském Národním shromáždění

Vážený pane předsedo, ministři a ministryně, vážení předsedové a předsedkyně politických skupin, poslanci a poslankyně, pane předsedo, jak jste řekl stejně jako každý

z předchozích řečníků, a to silně a jasně, během tří dnů, ano, během tří dnů vyhaslo 17 životů v barbarském skutku...

Tyto události, jak jste připomněli, umožnily, že se náš národ sjednotil, kráčet bok po boku, aby vyjádřil svůj výraz, svou náklonnost ke svobodě...

Francouzský národ znovu je na výši své historie, ale jsme to také my, co zde sedíme, abychom si uvědomili důležitost této zodpovědnosti. Musíme být s to tomuto čelit.

Dlužíme Francii a Francouzům to, abychom si dávali pozor na to, jak se vyjadřujeme a jaký obrázek o sobě vytváříme. Samozřejmě chtěli zabít demokracii a demokracie, to jsou také debaty a bouřlivé konfrontace, ty jsou nezbytné, jsou pro demokracii důležité a samozřejmě

budou pokračovat. Já samozřejmě nechci přestat hovořit o demokratických debatách či o demokracii, vy byste mi to nedovolili, ...

Přál bych si, dámy a pánové, našim jménem sklonit hlavu – a to je ještě slabé slovo – nad velkou profesionalitou našich pořádkových sil, policisty, četníky a elitními jednotkami. Během tří dnů tyto síly riskovaly svůj život, aby vyšetřovaly pod křídly antiteroristické jednotky, aby hledaly tyto hledané osoby a co nejrychleji je zlikvidovaly.

Monsieur le Président,

Mesdames, messieurs les ministres,

Madame, Messieurs les présidents de groupe,

Mesdames, messieurs les députés.

Monsieur le Président, vous l'avez dit, ainsi que chacun des orateurs, avec force et sobriété, en trois jours, oui en trois jours 17 vies ont été emportées par la barbarie.

Dans l'épreuve, vous l'avez rappelé, notre peuple s'est rassemblé, dès mercredi. Il a marché partout dans la dignité, la fraternité, pour crier son attachement à la liberté...

Le peuple français, une fois encore, a été à la hauteur de son histoire. Mais, c'est aussi, pour nous tous sur ces bancs, vous l'avez dit, un message de très grande responsabilité. Être à la hauteur de la situation est une exigence immense. Nous devons aux Français d'être vigilants quant aux mots que nous employons et à l'image que nous donnons. Bien sûr la démocratie, que l'on a voulu abattre, ce sont les débats, les confrontations.

Je veux, Mesdames et Messieurs les députés, en notre nom à tous, saluer – et le mot est faible – le très grand professionnalisme, l'abnégation, la bravoure de toutes nos forces de l'ordre – policiers, gendarmes, unités d'élite. En trois jours, les forces de sécurité, souvent au péril de leur vie, ont mené un travail remarquable d'investigation, sous l'autorité du parquet antiterroriste, traquant les individus recherchés, travaillant sur les filières, interrogeant les entourages, afin de mettre hors d'état de nuire, le plus vite possible, ces trois terroristes.

Bibliografie:

Pokorný, Milan, Redakční práce : jak připravit text k publikování, Praha : Grada, 2011..

Pořízková Lenka, Nakladatelská redakční práce, Olomouc : Univerzita Palackého v Olomouci, 2012

sledovat články v periodikách od lingvistů : František Štícha, řed. Ústavu pro jazyk český Akademie věd ČR Martin Prošek - zabývá se i jazykovou kulturou a teorií spisovného jazyka.

Další např. v IS u předmětu SJPRB011 Redakční praxe (dr. Seidl)

PISTORIUS, Vladimír. Jak se dělá kniha : příručka pro nakladatele. 3., dopl. a přeprac. vyd. Příbram: Pistorius & Olšanská, 2011. 280 s. ISBN 9788087053508. [info](#)

DOLEJŠÍ, Pavel. Základní pravopisné jevy a pravopisná pravidla s podrobným výkladem českého pravopisu : a navíc 240 pravopisných cvičení a diktátů zaměřených na psaní i/í a y/ý po souhláskách tvrdých, měkkých a obojetných (s klíčem). 3., rozš. a upr. vyd.

BRABCOVÁ, Radoslava. Novinky z pravopisu a tvarosloví. 2. dopl. vyd. Dobřichovice: Kava-Pech, 2000.

Bečka, J.V. Jak psát dobře a správně. Praha, Vydavatelství a nakladatelství Novinář, 1974

Sgall, Petr - Panevová, Jarmila. Jak psát a jak nepsat česky. Praha, Karolinum, 2004.

HAVRÁNEK, Bohuslav a Alois JEDLIČKA. Stručná mluvnice česká. Vyd. 26., ve Fortuně 2. Praha: Fortuna, 1998.